

θετῶν καὶ φιλοσόφων ἀθρόᾳ φωνῇ μέγ' ἐπαινέοντες⁵
 ὥσπερ ἔφη τὸν Πιττακὸν δὲ Ἀλκαῖος αἰρεῖσθαι τοὺς Μυ-
 τιληναίους τύραννον. Ήμῖν δὲ βασιλεὺς καὶ ἄρχων καὶ
 ἀρμοστὴς δὲ Ἐρως ὑφ' Ησιόδου καὶ Πλάτωνος καὶ Σό-
 λωνος ἀπὸ τοῦ Ἑλικῶνος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐστεφανω-
 μένος κατάγεται καὶ κεκοσμημένος εἰσελαύνει πολλαῖς F
 συνωρίσι φιλίας καὶ κοινωνίας, οὐχ οἵαν Εὐριπίδης
 (fr. 595) φησὶν ἀχαλκεύτοισιν ἐξεῦχθαι πέδαις¹⁰, ψυχρὰν
 οὗτός γε καὶ βαρεῖαν ἐν χρείᾳ περιβαλὼν ὑπ' αἰσχύνης
 ἀνάγκην, ἀλλ' ὑποπτέρου φερομένης ἐπὶ τὰ κάλλιστα
 τῶν ὅντων καὶ θειότατα, περὶ ᾧ ἐτέροις εἴρηται βέλτιον.¹⁵

19. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ πατρός, δὲ Σώκλαρος |
 ‘ὅρᾶς’ εἶπεν ‘ὅτι δεύτερον ἥδη τοῖς αὐτοῖς περιπεσὼν 764
 οὐκ οἶδ’ δπως βίᾳ σαντὸν ἀπάγεις καὶ ἀποστρέφεις, οὐ
 δικαίως χρεωκοπῶν, εἴ γε δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, ίερὸν 15
 ὅντα τὸν λόγον; καὶ γὰρ ἀρτὶ τοῦ Πλάτωνος ἄμα καὶ τῶν
 Αἰγυπτίων ὥσπερ ἄκων ἀφάμενος παρῆλθες καὶ νῦν
 ταῦτὰ ποιεῖς. τὰ μὲν οὖν ἀριζήλως εἰρημένα’ (Hom. μ 453)
 Πλάτωνι, μᾶλλον δὲ ταῖς θεαῖς ταύταις διὰ Πλάτωνος,
 ὥγαθέ, ‘μηδ’ ἀν κελεύωμεν εἴπῃς.’ ἦ δ’ ὑπηρίξω τὸν 20
 Αἰγυπτίων μῆθον εἰς ταῦτὰ τοῖς Πλατωνικοῖς συμφέρε-
 σθαι περὶ Ἐρωτος, οὐκ ἔστι σοι μὴ διακαλύψαι μηδὲ δια-
 φῆναι πρὸς ήμᾶς· ἀγαπήσομεν δέ, καὶ μικρὰ περὶ μεγά- B
 λων ἀκούσωμεν.’ δεομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἔφη δ
 πατήρ, ὡς Αἰγύπτιοι δύο μὲν Ἑλλησι παραπλησίως 25
 Ἐρωτας, τόν τε πάνδημον καὶ τὸν οὐράνιον, ἵσασι, τρίτον